

yttrede sig fordeelagtigt om Andragendet. Som sagt, i denne Stund vil jeg ikke indlade mig videre paa denne Sag; kun en enkelt Ytring af den høitæredede Minister skal jeg omtale, nemlig hans Ansørelse af de symboliske Bøger, der findes nævnte i denne vidtløftige Ed, som *car. s. lxxxv* kaldes Præsteeden, skjøndt Ordinationsløftet dog i kirkelig Forstand burde være den rette Præsteed, da det er en Selvmodsigelse, at Nogen baade kan blive kaldet og ordineret, uden at have aflagt Ed, og først skal aflægge den bagefter. Denne Edsformulærens Omtale af de symboliske Bøger har jo ikke meget at betyde, naar det forklæres paa den Maade, der er temmelig almindelig, nemlig, at der skal læres efter de symboliske Bøger, quia et quatenus, det er, fordi og forsaavidt som de stemme overeens med den hellige Skrift, efter hvilken Forklaring Afgjørelsen jo bliver overladt til Enhvers bedste Overbeviisning.

S. Nielsen: Man maa efter min Formening have en overordentlig stor Lyst til at bringe kirkelige Anliggender for Rigsdagen, naar man bringer en Sag af denne Natur til Rigsdagens Forhandling. En Præst i den danske Folkekirke aflægges to Eder, naar han træder i Embede; først den Ed, der er fælles for Præster og alle andre Embedsmænd i Staten, og det forekommer mig at være denne Ed, som maa have Interesse for Rigsdagen. Hvilke Løfter derimod, og i hvilken Form Kirken vil kræve disse Løfter af sine Røerere med Hensyn til deres reent indre kirkelige Virksomhed, synes derimod ikke at kunne vedkomme Rigsdagen, saaledes at den skulde tage noget Initiativ i saa Henseende, saalænge det er aldeles aabenbart, at disse Løfter aldeles ikke paa nogen Maade modstride Præstens borgerlige Pligter, hans Forhold til Staten. Kun naar Kirkestyrelsen skulde finde det fornødent, for at en Forandring i den gjældende Lovgivning skulde kunne foretages, at komme til Rigsdagen for at faae en saadan Forandring sanktioneret ved Lov, kun da kan der være Anledning for Rigsdagen til at tage en saadan reen indre og aandelig Kirkesag under Behandling.

Safs: Jeg skal hertil kun tillade mig at svare, at jeg ikke ved at stille en Forespørgsel

har taget Initiativet til at foreslaae en Behandling af denne Sag. Jeg har kun stillet en Forespørgsel til en Minister, og det er paa en Maade at gaae uden om Sagen. Hvis jeg havde anseet det for rigtigt, at Sagen skulde undergives Behandling i Thinget, da havde jeg tilladt mig at forelægge et Lovforslag i saa Henseende; men jeg har kun tilladt mig at stille en Forespørgsel.

Da ellers Ingen forlangte Ordet, erklæres Forespørgselen for sluttet.

Formanden: Der er ikke flere Sager paa Dagsordenen. Det vil erindres, at jeg ved Mødets Begyndelse anmeldte, at jeg fra tre Medlemmer af Thinget havde modtaget Forslag til Hilsen til den danske Hær, som derefter strax blev omdeelt. Jeg angav tillige den Behandlingsmaade af Sagen, jeg vilde foreslaae, og bemærkede, at jeg ved Mødets Slutning vilde begjære Thingets Samtykke til, at Formandens Forslag i saa Henseende da maatte afstemmes. Dette Samtykke vil være at give med en Majoritet af $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer.

Da Ingen ønskede at ytre sig, gik man til Afstemning, hvorved det forlangte Samtykke eenstemmigt gaves med 39 Stemmer.

Formanden: Formandens Forslag til Behandlingsmaaden gaaer ud paa, at Sagen undergives een Behandling i Thinget, med Afgang til, forsaavidt det maatte ønskes, at stille Endringsforslag. Dette Formandens Forslag er under Forhandling.

Carlson: Jeg veed ikke, om jeg har forstaaet den ærede Formand rigtigt. Lær jeg antage, at Formandens Forslag gaaer ud paa, at man allerede i dette Møde kan behandle den foreliggende Sag, med Forbehold af, at der kan stilles Endringsforslag, og at Sagen, hvis saadanne skulde fremkomme, atter kan optages til Forhandling, eller er det en Misforstaaelse fra min Side?

Formanden: Formandens Forslag forhindreder ikke, at Sagen foretages endnu i dette